

“परोक्षज्ञानममाहायं निश्चयश्चेति सिद्धान्त” इति
प्रवादस्तु शब्दबोधोपातिरिक्तपरः । एतदभिप्रायेणैव “रूपकं
रूपितारोपादित्यादिकं रूपकलक्षणम्” सारोपात्मकलक्षणा-
भेदकथनञ्च सा०दर्पणोक्तं वेदितव्यम् यथा । “विषयस्या-
निर्गोर्णस्यान्यतादात्म्यप्रतीतिज्ञत्वं सारोपा स्यात्” इति
सा०द० । “विषयसारोप्यस्य अनिर्गोर्णस्य स्मृततया
प्रतिभासमानस्यान्यतादात्म्यप्रसाभेदस्य प्रतीतिजनकत्वेन
लक्षणायाः सारोपात्वम् । “आरोपे सति निमित्तानुसरणं
न तु निमित्तमस्तीत्यारोपः इति” चिन्ता० । “एवं वस्तुन्य-
वस्वारोपः इति” वेदान्तसारः ।

आरोपक पु० आ+रुह-णिच्-खुल् । वृक्षादीनां वापके
“गृहसंवेशकोद्वृत्तो वृक्षारोपक एव च” मनुः ।

आरोपण पु० आ+रुह-णिच्-ल्युट् । १ आरोपशब्दार्थे
२ आरोहणसम्पादने च । “आर्द्राक्षितारोपणमन्वभूताम्”
कुमा० रघुञ्च ।

आरोपित लि० आ+रुह-णिच्-क्त । यसारोहणं
कारितं १ तादृशे पदार्थे । “आरोपितं यद् गिरिभेन
पञ्चात्” “तं देशमारोपितपुष्पचापः” इति च कुमा०
२ आसञ्जिते च । “आरोपितपर्याणञ्च त्वरिततुरग-
परिचारकोपनीतमिन्द्रायुधम्” काद० । [आरोप्ये वस्तुनि
आरोपणीय लि० आ+रुह-णिच्-अनीयर् । आरोपाहे
आरोप्य लि० आ+रुह-णिच्-कर्मणि यत् । १ आरोपणीये
यथा सुखं चन्द्र इत्यादौ सुखे चन्द्रत्वमारोप्यम् । २ अध्यास-
विषये च इत्यास्तु भेदः आरोप्यसन्निकटस्थाने अन्यथा-
ख्यातिः यथा जवासन्निकटे स्मटिकादौ लोहित्यस्य
भ्रान्तिः तदसन्निकटस्थाने तु अध्यासः असत्ख्यातिरेव यथा
इदं रजतमित्यादौ वेदान्तिनः । वे०प० विवरणं दृश्यम् ।
नैयाकास्तु उभयत्वान्यथाख्यातिः ।

आरोह पु० आ+रुह-वज् । १ आक्रमणे २ नीचस्थानादूर्ध्व-
देशगमने ३ अङ्कुरादिप्रादुर्भावे शब्दच० । ४ गजवाजिना
मुपरिगमने ५ दीर्घत्वे ६ उच्चत्वे च ७ नितम्बे ।
“वरारोहा मत्तकाशिन्युक्तमा वरवर्णिनी” इत्यमरः
“सारमानवरारोहा” उल्लङ्घः । “आरोहैर्निविडवृद्धित-
स्त्वविम्बैः” भाषः ।

आरोहक लि० आ+रुह-खुल् । आरोहण कर्त्तरि ।

आरोहण न० आ+रुह-ल्युट् । १ नीचस्थानादूर्ध्वस्थानगमने
“आरोहणार्थं नवयौवनेन कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम्”
कुमा० २ अङ्कुरादिप्रादुर्भावे च आरोहणत्वेनेन करणे ल्युट् ।

सोपाने च “आरोहणं स्यात् सोपानम्” अमरः ।

आरोहणीय लि० । आरोहणं प्रयोजनमस्य अतुप्र० छ ।

१ आरोहणसाधने पदार्थे । आ+रुह-कर्मणि अनीयर् ।

आरोहुं योग्ये २ हयादौ ।

आरोहवत् लि० आरोहोविशिष्टनितम्बस्थानमस्यस्य सतुप्
पक्षे इति । प्रशस्तनितम्बयुक्ते स्त्रियां ङीप् ।

आरोहिन् लि० आ+रुह-णिनि । १ आरोहणकर्त्तरि नीचा-
दूर्ध्वस्थानगामिनि स्त्रियां ङीप् । सा च ग्रहाणां १ नक्षत्र-
दशभेदे । सा च अवरोहिण्यब्दे ४४ ३ पुष्टे लक्षितलक्षणा ।
ग्रहविशेषाणामारोहिण्याः दशायाः फलसुक्तं सर्वां
चि० यथा ।

सूर्यस्य “आरोहिणी वासरनायकस्य दशा महत्त्वं कुरुते च
सौख्यम् । परोपकारं सुतदारभूमिं गोवाजिमातङ्गक्षि-
क्रियादीन्” ।

चन्द्रस्य “आरोहिणी चन्द्रदशा प्रपन्ना स्त्रीपुत्रविशाम्बरसौख्य-
कान्तिम् । करोति राज्यं सुखभोजनञ्च देवार्चनं भूखर-
तर्पणञ्च” ।

जुजस्य “आरोहिणी भूमिसुतस्य सौख्यं दशा तनोत्यत्र नरेशपूजाम्
प्रधानतां धैर्यमनोभिलाषं भाग्योत्तरं गोगजवाजिसंघम्”
बुधस्य “आरोहिणी सौम्यदशा प्रपन्ना यज्ञोत्सवं गोदधवाजि-
संघम् । मृदुन्नभूषाम्बरपानलाभं बाणिल्यभूम्यर्थपरोपकारम्”

शुरोः “आरोहिणी देवशुरोर्महत्त्वं दशा प्रपन्ना कुरुतेऽर्थभूमिम्
गानक्रियास्त्रीसुतराजपूजां स्ववीर्यतः प्राप्तयशःप्रतापम्” ।

शुक्रस्य “आरोहिणी शुक्रदशा प्रपन्ना वामाम्बरालङ्कृतिकान्ति-
पूजाम् । प्रवृत्तिसिद्धिं स्वजनैर्विरोधं मातृर्दिनाशं पर-
दारसङ्गम्” । कुरुते इत्यनुपङ्गः सर्वत्र ।

शनेः “आरोहिणी वासरनायकस्य नोर्दशा विपाके नृपलब्धभाग्यम् ।
बाणिल्यलाभं क्षिप्रभूमिलाभं गोवाजिलाभं सुतदारलाभम्” ।

आर्कलूष पु० अर्कलूषस्य ऋषिभेदस्यापत्यम् विदा० अज् ।
अर्कलूपापत्ये स्त्रियां ङीप् । ततोयूनि अपत्ये हरिता०
फज् । आर्कलूषायणः । तद्वर्षेय्यपत्ये । [वैरपत्ये ।

आर्कलूषि पुंस्त्री अर्कलूषस्यापत्यं बाह्वा० इज् । अर्कलूष-
आर्कायण लि० अर्कस्य गोलम् हरिता० फज् । अर्कस्य
१ गोले । ततः चतुरर्थ्या अन्वा० फिज् । आर्कायणिः तत्-
सन्निकटदेशादौ० लि० अर्कस्यायनाय सूर्यलोकस्य प्राप्तये

हितम् अण् पूर्वपदादिति णत्वम् । सूर्यलोकगतिसाधने
२ यज्ञादौ । “आर्कायणैः षोडशभिश्च ब्रह्मसोपां फलेनेह
च नागतोऽस्मि” भा० आनु० १०४ अ० ।